

LADIES WHO LUNCH

wie is wie?

Zwemster Ranomi Kromowidjojo (21): zesvoudig wereldkampioen, tienvoudig Europees Kampioen, won Olympisch goud in Peking 2008, uitgeroepen tot Sportvrouw van het jaar 2011.

Judoka Edith Bosch (31): huidig Europees Kampioen tot 70 kg, voormalig wereldkampioen, won Olympisch zilver in Athene 2004 en brons in Peking 2008. Dit worden haar vierde Olympische Spelen.

Zeilster Marit Bouwmeester (23): huidig wereldkampioen Laser Radial, uitgeroepen tot beste zeilster van Nederland (2010 en 2011).

len»), Marit een hertencarpaccio («Eigenlijk ben ik nog iets te licht») en Ranomi een tonijncarpaccio. De ober brengt op verzoek van de fotografe witte en rode wijn, wat tot gelach leidt. Edith: «Straks denkt iedereen dat wij toetjelam naar de Spelen gaan.»

O, die billen van judoka Edith Bosch. Zodra ze zich omkleedt van jeans naar luipaardprint-skinny valt het gesprek in de make-upruimte stil. Vol, rond, gespierd, die van Beyoncé zijn er niets bij. «Hoe kom je daaraan?» vraagt zeilster Marit Bouwmeester. «Ik wil dat ook.» «Het geheim is squaten», zegt Edith en doet in lingerie wat bewegingen voor. In deze setting even geen discussies over nanoseconden winst. Zwemster Ranomi Kromowidjojo vertelt dat nagelak aan de start een no-go is. «Dan word je uitgelachen.» Marit doet hoogstens wat mascara op, waterproof uiteraard. Maybelline vindt ze het beste. De judosport verbiedt make-up, anders wordt het pak van je tegenstander vies, maar Edith kan ermee leven: «Als je wint ben je sowieso op je mooist.»

We lunchen bij Briq, een feelgood restaurant in De Bilt met een houten vloer die zachtjes kraakt. Edith bestelt een salade («Ik moet nog zeven kilo afval-

Een miljoen euro of Olympisch goud?

Ranomi: «Olympisch goud, daar hoef ik echt niet over na te denken.»

Marit: «Olympisch goud natuurlijk.»

Edith: «Ik ook. Olympisch goud is niet in geld uit te drukken. Deze medaille is het ultieme wat je kunt behalen. Ik denk ook dat hier weer dingen uit voortkomen. Misschien geen miljoen, maar genoeg om het leuk van te hebben.»

Edith:

«STRAKS DENKT IEDEREEN DAT WIJ toetjelam naar de Spelen gaan»

Ranomi: «Goud opent deuren. Als je wint verdien je echt wel wat.»

Hoe voelt winnen?

Edith: «Als je iemand werpt komt er een onwijze ontlading. Dan ga je schreeuwen, juichen. Vroeger studeerde ik wel eens in hoe ik zou juichen als ik zou winnen.»

Marit: «Voor de spiegel?»

Edith: «Nee, vooraf op de mat, met mijn moeder op de tribune. Kijk mam, ik ga het zo doen. Als je wint, krijg je een warm gelukkig gevoel, dan zit ik gewoon te glunderen. Wow, dit is echt goed. Ik ben wereldkampioen.»

Ranomi: «Bij zwemmen is het anders. Je tikt aan, doet je bril af en kijkt naar het scorebord. Pas dan zie je een 1 achter je naam staan en hopelijk WR (wereldrecord, JtV), en denk je: yes! De eerste minuut ben je zo intens gelukkig, dan let je ook niet op al die pers en de camera's. Pas later, als je het terugkijkt denk je: wat heb ik nou weer gedaan?» >

«goud opent deuren»

Wie gaan het maken op de Spelen in Londen? Edith Bosch, Ranomi Kromowidjojo en Marit Bouwmeester. Een ultra-efficiënte lunch – want er moet ook nog getraind worden – met dé drie Olympische beloftes.

tekst **Jonna ter Veer** fotografie **Robin de Puy** @ Sticky Stuff